

Udgangssalme DDS 562

Som markens blomst henviser fage

alt, hvad af jordisk rod oprandt,
og talte snart er støvets dage,
selv hvor med Ånd det Gud forbandt;
kun hvad der kom fra oven ned
kan blomstre i al evighed.

2. O, ve da hver, som dårlig bygger
sit håb på støvets blomstertid
og gribe vil i jordens skygger,
hvad kun i Ånden kommer hid!
O dåredrøm om evighed
for, hvad ej kom fra oven ned!

3. Men vel enhver, som håbet grunder
på, hvad kun engles øjne så,
hver sjæl, som til det høje stunder
og verdens glimmer tør forsmå!
Til dem kom dét fra oven ned,
som blomstrer i al evighed.

Epilog (Joh. 14,27 & Fil 4,4-7)

Postludium: Vi finder fred i kirken (Iben Krogsdal/Søren Birch)

1. Vi finder fred i kirken
et sted der ånder roligt uden grænser
hvor livets lys er tændt og brænder stille
for alle os der falder
for alle os der kalder
og gjorde visse ting vi ikke ville

2. Vi fyldes op i kirken
et sted hvor ingen ensom er alene
hvor kærlighedens veje aldrig ender
og når vi mangler mening
og glæde og forening
et sted der lægger håb i vores hænder

3. Vi lyser op i kirken
et sted hvor Ånden bruser os i blodet
hvor ingen af os selv er ledetråden
hvor dagligdagen bunder
i verdens største under
og alle lyser lige smukt i gåden

4. Ja, Ordet, som skal evig blive,
fordi af jord det ej oprandt,
det holdt med kraft din sjæl i live,
så døden ej den overvandt;
til dig kom dét fra oven ned,
som blomstrer i al evighed.

5. Engang skal også du, forklaret,
det skue grant med lys og lyst,
som end ej støv er åbenbaret,
men lever skjult i kristnes bryst:
Hos ham, som kom fra oven ned,
har også støvet evighed.

4. Vi bliver små i kirken
et sted der åbner kroppen for det dybe
hvor ingen af os råder over svaret
hvor ingen sandhed brænder
som magt i vores hænder
fordi den aldrig helt er åbenbaret

5. Vi bliver set i kirken
et sted vi helligånder luften sammen
hvor skabersolen smelter verdensvreden
hvor livets kors forkynder
til alle os som synder:
I sidder lige midt i kærligheden

6. Vi bliver til i kirken
et sted med ny begyndelse til alle
med mild og vild opstandelse ved bordet
hvor vin og brød fortæller
så er det nu det gælder
gå ud og tag Guds kærlighed på ordet

Søndag d. 29. oktober 2023 kl. 16:30

Præludium: J.S. Bach: Præludium og fuga i G-dur

Introitus: Orlando di Lasso: Kyrie

Prolog (Joh,14,14-15)

Indgangssalme DDS 580

Jesus, dødens overvinder,
du, hvis ord er liv og ånd,
stat os bi mod livets fjender,
fri os ud af deres hånd!
Højlig til den helt vi trænge,
som kan dødens lænker sprænge.

2. Jesus, ja, vi tro og håbe,
selv i dødens skyggedal,
at du hører, før vi råbe,
svarer, før vi bede: Tal!
blev, til liv for mange døde,
de opstandnes førstegrøde.

3. Ja, vi tro, men tvivl sig klæber
som en øgle til vor tro,
døden spiller os på læber,

hvor vi mellem skygger bo,
håbet er, som mat det glimter,
når bag sky vi månen skimter.

4. O, lad troen sig nedsænke
dybt i Jordans rene flod!
Lad os ej med Naman tænke,
hver en strøm er lige god;
lad ej Fjenden os indskyde,
lidt det er dit ord at lyde!

5. Jesus, ja, du vil jo være
i os herlighedens håb,
fødes, til Gud Faders ære,
hos os i vor barnedåb,
vokse i os alle sammen
over sky med fryd og gammen.

Gloria

Pr: Ære være Gud i det højeste! Og fred på jorden, i mennesker velbehag

Vi love, vi prise og takke dig,
al æren skal dig tilhøre,
o Herre, Gud Fader i Himmerig,
for kærlighed, du os mon gøre!
Du alle ting har i vold og magt,
det alt må frem, som er din agt,
thi frygte vi ingen fare.

Tekstlæsning: Ez. 18,1-4a

2. salme som korsang (Grundtvig/Otto Mortensen)

Jeg kender et land,
hvor håret ej gråner, og tid har ej tand,
hvor solen ej brænder, og bølgen ej slår,
hvor høsten omfavner den blomstrende vår,
hvor aften og morgen går altid i dans
med middagens glans.

O himmelske navn,
som åbner for vores din hellige favn,
så Ånden, usmittet, kan røre ved støv
og levendegøre det visnede løv!
O, lad mig nedknæle så dybt i mit ler,
at Gud mig kun ser!

O dejlige land,
hvor glasset ej rinder med tårer som sand,
hvor intet man savner, som ønske er værd,
hvor det ikkun fattes, som smertede her!
Hvert menneske søger med længsel i bryst
din smilende kyst.

O kristelighed!
Du skænker vort hjerte, hvad verden ej ved,
hvad svagt vi kun skimter, mens øjet er blåt,
det lever dog i os, det føler vi godt:
Mit land, siger Livet, er Himmel og jord,
hvor kærlighed bor.

Evangelielæsning Johannes 4,46-53

Trosbekendelsen (siges)

Salme før prædiken DDS 319

Vidunderligst af alt på jord

er Jesu Kristi rige,
dets herlighed er og så stor,
at det har ingen lige.

2. Usynligt vel som sjæl og sind
det nemt dog er at kende,
alt som en stad på bjergtetind,
der ses til verdens ende.

3. Dets gåde er et Guddoms-ord,
som skaber, hvad det nævner,
som fylder dale trindt på jord
og klipperne udjævner.

4. Med det indvies Jesu dåb,
velsignes Jesu bæger,
så hist udspringer livets håb,
og her det vederkvæger.

5. Med ordet skabes gode kår
for barnekæmper lave,
så de kan le ad banesår
og springe over grave.

6. Med det der skabes vin af vand
og paradys af ørke,

med det der skabes lys om land,
mens verden går i mørke.

7. Lad hvisle kun i ormegård,
at riget er lagt øde,
Gud kroner ligefuldt dets år
med frugtbarhed og grøde.

8. Dets glans opstår som aks i vang,
som maj i bøgeskove,
ja, prægtig under fuglesang
som gyldensol af vove.

9. Det er den store konges glans,
som kun på korset døde,
for at med livets rosenkrans
jordklimpen ham kan møde.

10. Ja, når han kommer i det blå,
er kristnes kamp til ende,
hvad troende i spejlet så,
skal salige erkende.

11. Da riget er med solekår
til syne og til stede
i evighedens gyldenår
med ret og fred og glæde.

Prædiken

Motet: Thomas Tallis: If ye love me

If ye love me, keep my commandments
and I will pray the Father and he shall give
you another comforter that he may abide
with you forever even the spirit of truth.

Elsker I mig, så hold mine bud;
og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer
en anden talsmand,
som skal være hos jer til evig tid.

Kirkebøn

Salme efter prædiken DDS 321

O kristelighed!

du skænker vort hjerte, hvad verden ej
ved,
hvad svagt vi kun skimter,
mens øjet er blåt,
det lever dog i os, det føler vi godt;
mit land, siger Herren, er Himmel og jord,
hvor kærlighed bor.

2. Lyksalige lod,

at leve, hvor døden har mistet sin brod,
hvor alt, hvad som blegned,
opblomstrer på ny,
hvor alt, hvad der segned, opfarer i sky,
hvor kærlighed vokser som dagen i vår,
med roser i hår!

3. Livsalige land,

hvor glasset ej rinder med gråd eller sand,
hvor blomsten ej visner, hvor fuglen ej dør,
hvor lykken er skinnende klar, men ej skør,
hvor dyrt ikke købes til krone på bår
de snehvide hår!

4. O vidunder-tro!

Du slår over dybet din gyngende bro,
som isgangen trodser brusende strand,
fra dødningshjem til de levendes land;
bo lavere hos os, det huer dig bedst,
du højbårne gæst!

5. Letvingede håb!

gudbroder, nyfødt i den hellige dåb!
O, lån os den fjederham, Ånden dig gav,
så tit vi kan flyve til landet bag hav,
hvor evigheds sol skinner klart allen stund
på saligheds grund!

6. O kærlighed selv!

du rolige kilde for kræfternes elv!
du fylder med Frelserens gavmilde ord
velsignelsens kalk
på det kristne Guds-bord;
o, vær du vor livdrik på jorden og bliv
vort evige liv!

7. O kærligheds Ånd!

det evige liv i fuldkommenheds bånd!
O, smelt du vort hjerte ved højaltrets ild,
og klar du jordklimpen i solglansen mild,
så glade vi føler, os skabes i bryst
de levendes lyst!

Fadervor Velsignelsen